

(29) به‌شی سنووره‌کان (سزا شه‌ریه‌کان)

سزای داوین پیسی (الزنا)

(1) سزای کور و کچ و ژن و پیاوی داوین پیس

992- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ (t) قَالَ: كَانَ نَبِيٌّ (e) إِذَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كُرْبٌ لَذَلِكَ وَتَرَبَّدَ لَهُ وَجْهُهُ، قَالَ: فَأُنْزِلَ عَلَيْهِ ذَاتَ يَوْمٍ فَلَقِي كَذَلِكَ، فَلَمَّا سُرِّيَ عَنْهُ قَالَ: ((خُذُوا عَنِّي، فَقَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا: التَّيِّبُ بِالتَّيِّبِ، وَالْبِكْرُ بِالْبِكْرِ، التَّيِّبُ جِلْدٌ مِائَةٌ ثُمَّ رَجْمٌ بِالْحِجَارَةِ، وَالْبِكْرُ جِلْدٌ مِائَةٌ ثُمَّ نَفْيٌ سَنَةً)).

(عباده) ی کورپی (صامت) ده‌لی: کاتی پیغه‌مبه‌ری خوا (e) (وحی) بو ده‌ت نار‌ه‌حت و سه‌غله‌ت ده‌بوو ره‌نگی تی‌ک ده‌چوو، روژیکیان (وه‌حی) دابه‌زییه سه‌ری به‌ه‌مان شیوه سه‌غله‌ت بوو گو‌را، کاتی له‌سه‌ری لاجوو فه‌رموی: ((لی‌موه‌رگرن خوا ری‌گه چاره‌ی بو دانان، ژن و پیاوی داوین پیس وه‌کو یه‌ک و کچ و کورپی داوین پیسیش وه‌کو یه‌ک، پیاوی ژن هاوردوی داوین پیس و ژنی می‌رد کردوی داوین پیس صه‌د داریان لی‌بدریت و پاشان به‌ردباران بکرین، کورپی ژن نه‌هاوردوو کچی شوونه‌کردویش صه‌د داریان لی‌بدریت و سالی‌کیش دوور بخرینه‌وه.

(2) به‌رد باران کردنی ژن و پیاوی داوین پیس

993- عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُثْبَةَ: أَنَّهُ سَمِعَ عَبْدِ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ (y) يَقُولُ: قَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ (t)، وَهُوَ جَالِسٌ عَلَى مَنْبَرِ رَسُولِ (e): إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ مُحَمَّدًا (e) بِالْحَقِّ، وَأُنْزِلَ عَلَيْهِ الْكِتَابُ، فَكَانَ مِمَّا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةُ الرَّجْمِ، قَرَأْنَاهَا وَوَعَيْنَاهَا وَعَقَلْنَاهَا، فَرَجِمَ رَسُولُ (e) وَرَجِمْنَا بَعْدَهُ، فَأَحْشَى أَنْ طَالَ بِالنَّاسِ زَمَانٌ أَنْ يَقُولَ قَائِلٌ: مَا نَجِدُ الرَّجْمَ فِي كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى، فَيَضِلُّوا بِتَرْكِ فَرِيضَةِ أَنْزَلَهَا اللَّهُ، وَإِنَّ الرَّجْمَ فِي كِتَابِ اللَّهِ حَقٌّ عَلَى مَنْ زَنَى - إِذَا أَحْصَنَ - مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ، إِذَا قَامَتِ الْبَيِّنَةُ، أَوْ كَانَ الْحَبْلُ أَوْ الْإِعْتِرَافُ. [بخاری/ المحارین/ 6442]

له‌(عبیدالله) ی کورپی (عبدالله) ی کورپی (عتبه) وه ده‌گی‌رنه‌وه: که له‌ (عبدالله) ی کورپی (عباس) ی بیستووه ده‌یووت: (عمر) ی کورپی (خطاب) له‌ کاتی‌کدا که له‌ سه‌ر دوانگه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا دانیش‌تووه وتویه‌تی: بی‌گومان

خوا - محمد-ی به‌حق په‌وانه کردووه و قورئانی بو ناردووه، له‌وه‌ی که خوا ناردبوویه سه‌ری ئایه‌تی به‌رده باران کردنی [داوین پیس] بوو خویند بوومانه‌وه ولیی حالی بووبوین و تیئی گه‌شتبووین، پیغه‌مبه‌ر (E) خوئی [پیاو و ژنی] داوین پیسی به‌رد باران کردوه و ئیمه‌یش پاش نه‌و کردومانه، نه‌ترسم له‌وه‌ی گه‌ر پوژگار به‌خه‌لکی تیپه‌ر بکات و دریز بکیشتی که‌سی نه‌و تویان لی‌پراست بیته‌وه و بلی: له‌نامه‌ی خوی بالاده‌ستا به‌رده باران کردنی تیا نیه ئینجا سه‌ریان لی‌بشیویت و گو‌مرا‌بن به‌وازه‌ینان له‌ حوکمی که‌ خوا دای به‌زاندوه، به‌پراستی به‌رده باران کردن له‌ قورئاندا که‌قیکی‌نه‌گو‌ره له‌سه‌ر که‌سی که‌ زینای کردییت، نه‌گه‌ر ژنی شوو‌کردو یان پیاوی ژن هاوردو بی‌ت به‌و مهرجه‌ی [چوار] شایه‌ت هه‌بی‌ت، یان سک پرپوون، یان دان پیا‌نان.

(3) سزای که‌سیک دان بنی به‌ زینادا

994- عن جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ (t) قَالَ: أَتَى رَسُولُ (E) بَرَجُلٍ قَصِيرٍ أَشْعَثَ ذِي عَضَلَاتٍ، عَلَيْهِ إِزَارٌ، وَقَدْ زَنَى، فَرَدَّهُ مَرَّتَيْنِ، ثُمَّ أَمَرَ بِهِ فَرَجِمَ، فَقَالَ رَسُولُ (E): ((كُلَّمَا نَفَرْنَا غَازِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ تَخَلَّفَ أَحَدُكُمْ نَيْبٌ نَيْبِ النَّبِيِّ، يَمْنَحُ إِحْدَاهُنَّ الْكُتْبَةَ، إِنَّ اللَّهَ لَا يُمَكِّنِي مِنْ أَحَدٍ مِنْهُمْ إِلَّا جَعَلْتُهُ نَكَالًا. أَوْ: نَكَلْتُهُ)). قَالَ: فَحَدَّثْتُهُ سَعِيدُ بْنُ جُبَيْرٍ فَقَالَ: إِنَّهُ رَدَّهُ أَرْبَعَ مَرَّاتٍ. وَفِي رِوَايَةٍ: فَرَدَّهُ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا.

(جابر)ی کو‌ری (سمره)ه ده‌لی: پیاویکی کورته بالای سه‌رو‌قژ ئالوسکاوی به‌هیز و بازوویان هی‌نایه خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر (E) که‌ کراسیکی له‌به‌ردابوو، زینای کردبوو، تا دوو جاریش پیغه‌مبه‌ر (E) هه‌ر گه‌رانیه‌وه [به‌لام کابرا هه‌ر ده‌یویست پاک بیته‌وه] پاشان پیغه‌مبه‌ر (E) فه‌رمانی کرد و به‌ردباران کرا، ئینجا پیغه‌مبه‌ر (E) فه‌رمووی: ((وا ده‌بی‌ت هه‌ر جاریک ئیمه‌ ده‌رچووین بجه‌نگین له‌ ریگه‌ی خوادا یه‌کیک له‌ ئیوه خوئی ده‌گریته دواوه، نه‌پر‌مینئ وه‌ک پر‌مه‌ی ساب‌رین، شتیکی که‌م به‌ نه‌ندازه‌ی ژهمی‌ک شیر ده‌دات به‌ یه‌کیک له‌و ئافره‌تانه، نه‌گه‌ر خوا ده‌ستم بدات به‌سه‌ر یه‌کیکیاندا ده‌بی بیکه‌م به‌په‌ند بو خه‌لکی تر، یا په‌ندی داده‌م))

(4) به ردبارانکردنی زیناکه ر دوای چوار جاردان پیمانانی خوئی

995. عَنْ بُرَيْدَةَ (t): أَنَّ مَاعِزَ بْنَ مَالِكٍ الْأَسْلَمِيَّ أَتَى رَسُولَ (e) فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي قَدْ ظَلَمْتُ نَفْسِي وَزَنَيْتُ، وَإِنِّي أُرِيدُ أَنْ تُطَهِّرَنِي. فَرَدَّهُ، فَلَمَّا كَانَ مِنَ الْغَدِ أَتَاهُ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي قَدْ زَنَيْتُ، فَرَدَّهُ الثَّانِيَةَ: فَأَرْسَلَ رَسُولُ اللَّهِ (e) إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ: ((أَتَعْلَمُونَ بِعَقْلِهِ بَأْسًا؟ تُنْكِرُونَ مِنْهُ شَيْئًا)). فَقَالُوا: مَا نَعْلَمُهُ إِلَّا وَفِي الْعَقْلِ مِنْ صَالِحِينَ فِيمَا نُرَى. فَأَتَاهُ الثَّلَاثَةَ: فَأَرْسَلَ إِلَيْهِمْ أَيْضًا فَسَأَلَ عَنْهُ، فَأَخْبَرُوهُ أَنَّهُ لَا بَأْسَ بِهِ وَلَا بِعَقْلِهِ، فَلَمَّا كَانَ الرَّابِعَةَ حَفَرَ لَهُ حُفْرَةً، ثُمَّ أَمَرَ بِهِ فَرَجَمَ. قَالَ: فَجَاءَتِ الْغَامِدِيَّةُ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي قَدْ زَنَيْتُ فَطَهِّرَنِي. وَإِنَّهُ رَدَّهَا. فَلَمَّا كَانَ الْغَدُ، قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ لِمَ تَرُدُّنِي؟ لَعَلَّكَ أَنْ تَرُدَّنِي كَمَا رَدَدْتَ مَاعِزًا، فَوَاللَّهِ إِنِّي لِحُبْلَى. قَالَ: ((إِنَّمَا لَأ فَاذْهَبِي حَتَّى تَلِدِي)). قَالَ: فَلَمَّا وَلَدَتْ أَتَتْهُ بِالصَّبِيِّ فِي حَرْقَةٍ قَالَتْ: هَذَا قَدْ وُلِدْتُهُ، قَالَ: ((ادْهَبِي فَأَرْضِعِيهِ حَتَّى تَطْفِئِيهِ)). فَلَمَّا فَطَمَتْهُ أَتَتْهُ بِالصَّبِيِّ فِي يَدِهِ كِسْرَةَ خُبْزٍ، فَقَالَتْ: هَذَا يَا نَبِيَّ اللَّهِ قَدْ فَطَمْتُهُ، وَقَدْ أَكَلَ الطَّعَامَ، فَدَفَعَ الصَّبِيَّ إِلَى رَجُلٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ، ثُمَّ أَمَرَ بِهَا فَحَفَرَ لَهَا إِلَى صَدْرِهَا، وَأَمَرَ النَّاسَ فَرَجَمُوهَا، فَيُقْبَلُ خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ بِحَجَرٍ فَرَمَى رَأْسَهَا، فَتَنَضَّحَ الدَّمُ عَلَى وَجْهِ خَالِدٍ، فَسَبَّهَا، فَسَمِعَ نَبِيُّ اللَّهِ (e) سَبَّهُ إِيَّاهَا فَقَالَ: ((مَهْلًا يَا خَالِدُ، فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ تَابَتْ تَوْبَةً لَوْ تَابَهَا صَاحِبٌ مَكْسٍ لَغُفِرَ لَهُ)). ثُمَّ أَمَرَ بِهَا فَصَلَّى عَلَيْهَا وَدُفِنَتْ.

له (بریده) هوه ده گپرنه وه که پیاویک به ناوی (ماعزی کوری (مالک)ی (الاسلمی) هاته خزمهت پیغهمبهر (e) وتی: نهی پیغهمبهری خوا، من ستهم له خووم کردوه و زینام کردوه، نه مهویت پاکم که یته وه {له و تاوانه}. پیغهمبهریش (e) گه پراننده وه، له پوژی دوایدا سهر له به یانی هاته وه وتی: نهی پیغهمبهری خوا به راستی من زینام کردوه. نه مجاره یشیان هر گه پرانیه وه پیغهمبهر (e) ناردی بولای کهس و کار و هوژه کهی فهرمووی: ((نایا له عه قلیدا هیچ عه بیبیک نه بینن، شتیکی وای لی به دی ده کهن که چه زی پی نه کهن؟)) وتیان: نه خیر وای نازانین که واییت به لکو به پیاویکی عاقل و ته و اوای ده زانین له پیاو باشانی خوومان دیته پیش چاومان. بو جاری سیهم هاته وه بولای و، پاشان هم دیسان ناردیه وه بولایان پرسیماری لیگردن دهر باره ی، نه و انیش دیسان خه بهریان پیدایه وه که هیچ شک نابهین نه له خوئی و نه له

عه‌قلیدا. که جاری چوارهم هاته‌وه چالیکی بو ههل که‌نراو، پاشان فه‌رمانی‌دا به‌رد بارانیان کرد. ده‌لی: ئینجا ئافره‌تیکی هوزی (غامیدی) وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا من زینام کردوه پاکم که‌روه. دیسان ئه‌میشی گه‌راندوه، بو پروژی دوا‌یی هاته‌وه وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا بو دمگه‌رینیته‌وه؟ ره‌نگه‌ بته‌ویت وه‌ک چون (ماعزت) گه‌راندوه منیش بگه‌رینیته‌وه ده‌به‌خوا من سکم پره‌ فه‌رموی: ((ده‌هه‌ر نا که‌واته‌ پروتا منداله‌که‌ت ده‌ییت)) ده‌لی: کاتی‌ک منداله‌که‌ی بوو هاته‌وه بو‌لای مناله‌که‌ی مه‌لوتکه‌ کردبوو له‌ پارچه‌ په‌رویه‌کدا. وتی: ئه‌مه‌ منداله‌که‌یه‌ وابوومه، فه‌رموی: ((ده‌برو شیر ی پی‌ده‌ تاله‌ شیر ده‌یپرتیه‌وه)). کاتی‌ له‌ شیر ی بریه‌وه به‌ منداله‌که‌وه هاته‌وه بو‌ خزمه‌تی منداله‌که‌ پارچه‌ نانیکی به‌ده‌سته‌وه بوو، وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ئه‌مه‌ منداله‌که‌یه‌ و له‌ شیر بریومه‌ته‌وه و نانه‌خوره‌یش بوو. ئیتر منداله‌که‌ ده‌داته‌ ده‌ست پی‌اویک له‌ موسلمانه‌کان، پاشان فه‌رمان ئه‌کات چالیکی بو‌ هله‌ده‌که‌نریت تا سه‌ر سینگی، ئینجا فه‌رمانی کرد به‌ خه‌لکی ره‌جمیان کرد ئا له‌ و کاته‌دا خالدی کوری ولید به‌ردیکی تیده‌گریت ده‌یدا به‌سه‌ریدا و خوین فیشقه‌ ده‌کات به‌سه‌روچاوی (خالد) دا، ئه‌ویش جنیوی پی‌ده‌دات، پیغه‌مبه‌ریش (ع) گوئی له‌ جنیوه‌که‌ی ده‌ییت که‌ پی‌ی ده‌دات و ده‌فه‌رمویت: هیور و له‌سه‌ر خو‌به‌ ئه‌ی (خالد) سویندیبت به‌وه‌ که‌سه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته‌ ئه‌م ئافره‌ته‌ ته‌وبه‌یه‌کی کرد ئه‌گه‌ر پی‌اوی باجگریش ئه‌و ته‌وبه‌ی بگردایه‌ خوا لیی خوش ده‌بوو، پاشان فه‌رمانی پی‌کرد نویژی له‌سه‌رکرد و شاردیانه‌وه.

(5) به‌ردباران کردنی جووله‌که‌ی ژیر سایه‌ی ئیسلام (اهل الذمه)

996- عن عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (t): أَنَّ رَسُولَ (ع) أَتَى بِيَهُودِيٍّ وَيَهُودِيَّةً قَدْ زَنِيَا، فَأَنْطَلَقَ رَسُولُ (ع) حَتَّى جَاءَ يَهُودَ، فَقَالَ: ((مَا تَجِدُونَ فِي التَّوْرَةِ عَلَى مَنْ زَنَى)). قَالُوا: نُسُودٌ وَجُوهَمَا وَنَحْمَلُهُمَا، وَنُخَالِفُ بَيْنَ وَجُوهِمَا، وَيَطَافُ بِهِمَا. قَالَ: ((فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ)). فَجَاءُوا بِهَا فَقَرَأُوهَا، حَتَّى إِذَا مَرُّوا بِآيَةِ الرَّجْمِ وَضَعَ الْفَتَى الَّذِي يَقْرَأُ يَدَهُ عَلَى آيَةِ الرَّجْمِ، وَقَرَأَ مَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا وَرَاءَهَا، فَقَالَ لَهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَلَامٍ وَهُوَ مَعَ رَسُولِ (ع): مَرَّةٌ فَلْيَرْفَعْ يَدَهُ. فَرَفَعَهَا فَإِذَا تَحْتَهَا آيَةُ الرَّجْمِ، فَأَمَرَ بِهِمَا رَسُولُ (ع) فَرَجِمَا، قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ

عُمَرَ (t): كُنْتُ فِيمَنْ رَجَمَهُمَا، فَلَقَدْ رَأَيْتُهُ يَقِيهَا مِنَ الْحِجَارَةِ بِنَفْسِهِ. [بخاری/ المناقب/ 3436]

له (عبدالله) ی کوپی (عمر) هوه ده‌گیړنه‌وه: که پیغه‌مبه‌ری خوا (e) پیاوړنیکی جوله‌که‌یان هی‌نایه خزمه‌تی که زینایان کردبوو، پیغه‌مبه‌ریش (e) لی‌یدا رویش‌ت تا هاته لای جووله‌که‌کان فه‌رمووی: ((چی له ته‌وراتدا نه‌بینن ده‌رباره‌ی که‌سیک زینا بکات)). نه‌وانیش وتیان: ده‌موچاوی هه‌ردووکیان ره‌ش ده‌که‌ین و هه‌ردوکیان به‌روپشت سواری حوش‌تریکیان ده‌که‌ین و نه‌یان گه‌ری‌نین. فه‌رمووی: ((ده ته‌ورات بی‌نن نه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن)). نه‌وانیش هی‌نایان و خویندیانه‌وه، تا کاتی‌ی رابوردن به‌سه‌ر نایه‌تی به‌ردباران کردندا، نه‌م سه‌ر و نه‌وسه‌ری نایه‌ته‌که‌ی ده‌خوینده‌وه له‌و کاته‌دا (عبدالله) ی کوپی (سلام) که له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌را‌بوو (e) وتی: پی‌ی بلی‌ی با ده‌ستی به‌رزبکاته‌وه. نه‌ویش کاتی‌ی ده‌ستی به‌رز کرده‌وه ده‌بینن نایه‌تی به‌رد باران کردن له‌ژی‌ر ده‌ستیدا‌یه، ئینجا پیغه‌مبه‌ر (e) فه‌رمانی به‌ه‌ردووکیان کرد، هه‌ردووکیان به‌ردباران کران، (عبدالله) ی کوپی (عمر) ده‌لی‌ی: من خوم یه‌کیک بووم له‌وانه‌ی به‌رد باران‌یان کردن، بینیم پیاوه‌که خوی‌ی نه‌دایه به‌ر به‌رده‌کان و ژنه‌که‌ی لی‌یده‌پاراست.

(8) ریگری له تکا کردن له سزا شهرعیه‌کاندا

997- عَنْ عَائِشَةَ (y)، زَوْجِ النَّبِيِّ (e): أَنَّ قَرِيْنًا أَهْمَهُمْ شَأْنُ الْمَرْأَةِ الَّتِي سَرَقَتْ فِي عَهْدِ النَّبِيِّ (e) فِي غُرْوَةِ الْفَتْحِ، فَقَالُوا: مَنْ يُكَلِّمُ فِيهَا رَسُولَ (e)؟ فَقَالُوا: وَمَنْ يَجْتَرِي عَلَيْهِ إِلَّا أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ حِبُّ رَسُولِ (e). فَأَتَى بِهَا رَسُولُ اللَّهِ (e) فَكَلَّمَهُ فِيهَا أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ، فَتَلَوْنَ وَجْهَ رَسُولِ (e) فَقَالَ: ((أَتَشْفَعُ فِي حَدِّ مَنْ حُدِّدَ اللَّهُ)). فَقَالَ: [لَهُ] أُسَامَةُ: اسْتَغْفِرْ لِي يَا رَسُولَ اللَّهِ فَلَمَّا كَانَ الْعَشِيُّ قَامَ رَسُولُ (e) فَاحْتَطَبَ، فَأَثْنَى عَلَى اللَّهِ [تعالى] بِمَا هُوَ أَهْلُهُ ثُمَّ قَالَ: ((أَمَا بَعْدُ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ: أَنَّهُمْ كَانُوا إِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الشَّرِيفُ تَرَكَوهُ، وَإِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الضَّعِيفُ أَقَامُوا عَلَيْهِ الْحَدَّ، وَإِنِّي وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتُ مُحَمَّدٍ سَرَقَتْ لَقَطَعْتُ يَدَهَا)). ثُمَّ أَمَرَ بِتِلْكَ الْمَرْأَةِ الَّتِي سَرَقَتْ فَقَطَعَتْ يَدَهَا، قَالَتْ عَائِشَةُ (y): فَحَسَنْتُ تَوْبَتَهَا بَعْدُ، وَتَزَوَّجْتُ، وَكَانَتْ تَأْتِينِي بَعْدَ ذَلِكَ فَأَرْفَعُ حَاجَتَهَا إِلَى رَسُولِ (e). [بخاری/ المغازي/ 4053]

له (عائشة) هوه، خیزانی پیغه‌مبهر (E) ده‌گیپنه‌وه: که هوزی (قوره‌یش) مه‌سه‌له‌ی نه‌و ژنه (مخزومیة) ی که دزی کرد بوو له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبهر (E) زور نیگه‌ران و بی‌تاقه‌تی کرد بوون، که نه‌مه‌یش له‌کاتی گرتنی شاری مه‌که‌دا بوو له‌ناو خو‌یانداندا و تیان: کئی بی‌ت توانیّت قسه‌ی تیابکات له خزمه‌تی پیغه‌مبهر (E)؟ ئینجا و تیان: جا کئی بی‌ت توانیّت بو‌یژی و ابکات له خزمه‌تیدا مه‌گه‌ر (أسامة) ی کوری (زید) نه‌بیّت، خوشه‌ویستی پیغه‌مبهری خواجه، ئینجا نه‌و ژنه‌یان هی‌نایه خزمه‌ت پیغه‌مبهر (E) ئوسامه‌ش چووه خزمه‌تی و قسه‌ی له‌سه‌ر کرد، پیغه‌مبهر (E) په‌نگ و پرووی تیک چوو فرمووی: ((نایا بو لاپردنی سزایه‌ک له سزاگانی خوا تکا ده‌که‌یت؟)). (أسامه) و تی: جا کاتی شه‌وداهات پیغه‌مبهر (E) هه‌ستا و تاریکی فرموو: ((له‌پراستی‌دا میلیله‌تانی پیش ئیوه‌ ته‌نجا به‌وه تیاچوون: نه‌گه‌ر پیاو ماقولیک له‌ناو‌یانداندا دزی بکردایه وازیان لی‌ده‌هی‌نا. به‌لام کاتی که‌سیکی گه‌دا و بی‌که‌س دزی بکردایه سزایان به‌سه‌ردا جی‌به‌جی ده‌کرد. به‌لام من سو‌یند به‌و که‌سه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته نه‌گه‌ر (فاطمة) ی کچی (محمد) دزی بکات ده‌ستی ده‌پریم)). (عائشة) ده‌لی: نه‌و ئافره‌ته ئیتر له‌وه‌ولا ته‌وبه‌یه‌کی جوانی کرد و شویشی کرد. له‌ دوای نه‌وه‌وه نه‌هات بو لام سه‌ردانی ده‌کردم نه‌گه‌ر پی‌ویستی‌ه‌کی بو‌ایه به‌رزم ده‌کرده‌وه بو خزمه‌ت پیغه‌مبهر (E).

سزای مه‌ی خوارده‌وه

(9) سزای مه‌ی یخو‌ر چه‌ند داره‌؟

998- عن حُضَيْنِ بْنِ الْمُنْذِرِ أَبُو سَاسَانَ قَالَ: شَهِدْتُ عُثْمَانَ [بَنَ عَفَانَ] (t) وَأُتِيَ بِالْوَلِيدِ قَدْ صَلَّى الصُّبْحَ رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ قَالَ: أَرِيدُكُمْ؟ فَشَهِدَ عَلَيْهِ رَجُلَانِ - أَحَدُهُمَا حُمْرَانٌ - أَنَّهُ شَرِبَ الْخَمْرَ، وَشَهِدَ آخَرُ أَنَّهُ رَأَاهُ يَتَّقِيًا، فَقَالَ عُثْمَانُ: إِنَّهُ لَمْ يَتَّقِيًا حَتَّى شَرِبَهَا، فَقَالَ: يَا عَلِيُّ قُمْ فَاجْلِدْهُ، فَقَالَ عَلِيُّ: قُمْ يَا حَسَنُ فَاجْلِدْهُ، فَقَالَ الْحَسَنُ: وَلَّ حَارَهَا مَنْ تَوَلَّى قَارَهَا. فَكَأَنَّهُ وَجَدَ عَلَيْهِ، فَقَالَ: يَا عَبْدَ اللَّهِ بَنَ جَعْفَرَ قُمْ فَاجْلِدْهُ، فَجَلَدَهُ وَعَلِيٌّ (t) يَعُدُّ، حَتَّى بَلَغَ أَرْبَعِينَ، فَقَالَ: أَمْسِكْ، ثُمَّ قَالَ جَلِدَ النَّبِيَّ (E) أَرْبَعِينَ، وَجَلَدَ أَبُو بَكْرٍ (t) أَرْبَعِينَ، وَعُمَرُ (t) ثَمَانِينَ، وَكُلُّ سَنَةٍ، وَهَذَا أَحَبُّ إِلَيَّ.

(حضین‌ی کوری (منذر أبو ساسان) ده‌لی: له‌لای (عثمان‌ی‌کوری (عغان) بووم کاتیك (ولید)‌یان هی‌نایه‌ لای که دوورکات نویژی به‌یانی کردبوو پاشان وتبووی: بوٲتان زیاد که‌م؟ ئینجا دوو پی‌او یه‌کیکیان (حمران) بوو شایه‌تیان له‌سه‌ردا که عه‌ره‌قی خواردوٲته‌وه، ئه‌وی دیکه‌یشیان شایه‌تی له‌سه‌ردا که بینویٲتی ئه‌رشایه‌وه، (عثمان) وتی: تا نه‌خواته‌وه نارشیٲته‌وه پاشان وتی: ئه‌ی (علی) هه‌سته دارکاری بکه، ئه‌ویش وتی: ئه‌ی (حسن) تو هه‌سته دارکاری بکه، (حسن) یش وتی: گه‌رمییه‌که‌ی بده به‌وه‌ی فیئکی‌که‌ی نوٲش ده‌کات وه که ئه‌وه‌ی چه‌زی پی‌نه‌کات، ئینجا وتی: ئه‌ی (عبدالله‌)‌ی کوری (جعفر) تو هه‌سته دارکاری بکه. ئه‌ویش هه‌ستا دارکاری کرد، (علی) یش ده‌یژمارد، تا گه‌یشته چل، وتی: ده‌سبگره‌وه، پاشان وتی: پیغه‌مبه‌ر (E) چل داری داوه [له‌ عه‌ره‌ق خوٲرا] و (أبو بکر) یش چل و (عمر) هه‌شتا، هه‌ر هه‌موویشی سوونه‌ته، من خوٲم ئه‌مه‌یانم پی خوٲشتره [واتا چل داره‌که].

999- عَنْ عَلِيٍّ (t) قَالَ: مَا كُنْتُ أَقِيمُ عَلَى أَحَدٍ حَدًّا، فَيَمُوتَ فِيهِ، فَأَجِدَ مِنْهُ فِي نَفْسِي إِلَّا صَاحِبَ الْحَمْرِ، لِأَنَّهُ إِنْ مَاتَ وَدَيْتُهُ، لِأَنَّ رَسُولَ (E) لَمْ يَسْتَهْ.

[بخاری/ الحدود/ 6396]

له‌(علی)‌یه‌وه (t) وتوویه‌تی من هیچ کاتیك نییه‌ سزایه‌کی شه‌ری به‌سه‌ر که‌سیکدا جی‌به‌جی بکه‌م و له‌ژیر ده‌ستما بمریٲ و له‌سه‌ر دلما ببیٲ به‌گری و تووشی دل‌ه‌پراوکیٲ بکات جگه‌ له‌ عه‌ره‌ق خوٲ نه‌بیٲ، ئه‌گه‌ر له‌ژیر ده‌ستما بمریٲ خوینه‌که‌ی ده‌ده‌م چونکه‌ پیغه‌مبه‌ر (E) سزایه‌کی شه‌ری دیاری بوٲ دانه‌ناوه.

(10) دارکاری بوٲته‌میگردن (التعزیر)

1000- عَنْ أَبِي بُرْدَةَ الْأَنْصَارِيِّ (t): أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (E) يَقُولُ: ((لَا يُجْلَدُ أَحَدٌ فَوْقَ عَشْرَةِ أَسْوَاطٍ، إِلَّا فِي حَدٍّ مِنْ حُدُودِ اللَّهِ)).

له‌(أبو هریره)‌ی (الانصاری)‌یه‌وه که له‌ پیغه‌مبه‌ری (E) بیستوو ده‌یفه‌رموو: ((له‌ ده‌قامچی به‌ره‌و ژوور تر له‌ هیچ که‌س نادریٲ مه‌گه‌ر له‌ سنوریك له‌ سنوره‌کانی خوادا نه‌بیٲ.

(11) سزای شه‌ری سپینه‌وه‌ی تاوانه

1001. عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ (t) قَالَ: أَخَذَ عَلَيْنَا رَسُولُ (e) كَمَا أَخَذَ عَلَى النِّسَاءِ: أَنْ لَا نُشْرِكَ بِاللَّهِ شَيْئًا، وَلَا نَسْرِقَ، وَلَا نَزْنِي، وَلَا نَقْتُلَ أَوْلَادَنَا، وَلَا يَعْضَهُ بَعْضُنَا بَعْضًا. ((فَمَنْ وَفَى مِنْكُمْ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ، وَمَنْ أَتَى مِنْكُمْ حَدًّا فَأَقْبِمَ عَلَيْهِ فَهُوَ كَفَّارَتُهُ، وَمَنْ سَتَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ فَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ: إِنْ شَاءَ عَذَّبَهُ، وَإِنْ شَاءَ غَفَرَ لَهُ)). [بخاری/الإيمان/18]

(عبادة‌ی کوری (صامت) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (e) په‌یمانی له نیمه‌یش وهرگرت هه‌ر وه‌ک چۆن په‌یمانی له ئافره‌تان وهرگرت: که هیچ شتی‌ک نه‌که‌ین به‌ هاوه‌ل بو‌ خوا، دزی نه‌که‌ین، داوین پیسی نه‌که‌ین، مناله‌کانمان نه‌کوژین، درو و بوختان بو‌ یه‌کتری نه‌که‌ین، ((جا هه‌ر که‌س له ئیوه‌ ئه‌م به‌لینانه‌ی برده‌ سه‌ر ئه‌وه‌ پاداشتی له‌ سه‌ر خواجه، هه‌ر که‌سیش له ئیوه‌ تاوانیک ئه‌نجام بدات و سزا بدریت ئه‌وه‌ ئه‌بیته‌ مایه‌ی سپینه‌وه‌ی تاوانه‌که‌ی. و هه‌رکه‌سیش خوا بو‌ی بیوشیت و ئاشکرای نه‌کات ئه‌وه‌ چه‌واله‌ی خوا ئه‌کریت ئه‌گه‌ر ویستی سزای ده‌دات و ئه‌گه‌ر ویستیشی لی‌ی خوش ده‌بی‌ت)).

له‌بلا‌وکراوه‌کانی ماله‌په‌ری ئیمان وه‌ن

www.iman1.com

هه‌میشه‌ له‌گه‌لمان بن بو‌نوویبو‌ونه‌وه‌ی ئیمان

imanonekurd@yahoo.com